

(reportáž z dvojkoncertu Copu a Druhé trávy s Robertem Křesťanem)

„Vánoční dárek s mašlí, koncert roku, svátek bluegrassu...“, těmito příměry uvedla Maruška Amunka Navrátilová ve stodůleckém Spolkovém domě (KD Mlejn) dvojkoncert

Copu

a

Druhé trávy

s Robertem Křesťanem. Vánoční dárek nachystala Agentura Davida Němečka a postupně je rozbalovali diváci v pěti městech - 8.12. v Ostravě, 9.12. v Brně, 10.12. v Praze, 11.12. v Chabařovicích u Ústí nad Labem a 20.12. v Plzni. Společným vystoupením s Copem Druhá tráva pokračuje v tradici dvojkoncertů, v nichž hostí přední interprety ze zámoří i domácí umělce. Na minulých vánočních turné jsme například slyšeli skupiny García nebo AG Flek.

Představovat Cop a Druhou travu by bylo nošením dříví do lesa. „*Obě patří k nejpoblárnějším českým hudebním tělesům, které vycházejí z bluegrassu. Bývají pravidelně ozdobou českých a slovenských festivalů a řada skladeb jimi interpretovaných téměř zlidověla. Každá se však vydala svojí cestou a v současnosti se profilují vlastním osobitým soundem*“, řekl v nedávném rozhovoru pro FOLKtime David Němeček. Cop je přímočařejší, bluegrassové formě oddanější a ve své tvorbě preferuje češtinu podobně jako nadžánrová Druhá tráva, charakteristická autorskou a pěveckou jedinečností Roberta Křesťana ve spojení s interpretačním umem ostatních hráčů na bluegrassové nástroje. Obě kapely, uznávané i odbornou veřejností (žánrový Anděl), si diváckou oblibu získaly především častým koncertováním (u nás i v zahraničí) a vydanými cédéčky.

První to rozbalil Cop

„Kouli, dál se kouli...“ už úvodní píseň charakterizovala energický přísun muziky hodinového bloku s písněmi, z nichž je řada zaznamenaná na novém dvojčedé **Cop XXX** z loňské

vyprodané Lucerny, kde oslavili třicet let kapely. Průřez repertoárem zpestřoval Míša Leicht s bezprostředností sobě vlastní výživnými historkami. Robert Křesťan, podobně jako v Lucerně, vpletl do Copu zlatou nit svým zpěvem v písni

Bílým koním

(Wild Horses) s Leichtovým textem, Copáci na oplátku po svém vystříhli druhotrávovou

Kdo to obchází můj dům

(Who's That Knockin' At My Door) s textem Křesťanovým. Počátek osmdesátých let, kdy měl Cop všechny stěžejní nástroje zdvojené, připomněla současná šestice pánů Monroeovou bluegrassovkou

Jsem volnej

(Uncle Pen). První část večera završilo

Pár minut

(Wait A Minute) v podání narvaného stodůleckého hlediště. V nejlepším se ale ještě nekončilo, ujištění, že se ještě Cop vrátí, navodilo očekávání, jaká překvápka přijdou po přestávce.

Druhá tráva a Robert Křesťan

Ossian (The Holly Of Ireland) od Petera Rowana jakoby předznamenal i závěrečné velkolepé finále. Ale nepředbíhejme. Z doposud vydaných autorských alb osmnáctileté historie Druhé trávy, od prvního černého (a nyní znovu vydaného) cedéčka Robert Křesťan a Druhá tráva až po aktuální Dylanovky, vybírali pánové spíše písně ve volnějším tempu (v kontrastu s Copem) a několik instrumentálek. Křesťan není tak výřečný jako Leicht, ale jeho hrátky s významy slov spolehlivě na diváky zabírají. Nechme se překvapit, zda nové album Cashových písní s Pavlem Bobkem, natáčené v Nashvillu, se bude jmenovat Cashovky nebo „Kešůvky?“ Od Copu, jejichž písně mají odlišnou poetiku než je vlastní Druhé trávě, Křesťan vybral *Kladivo*, textově přímočaré „bez zbytečného slova, na dřeň vydřené“, o útěku z vězení, v němž překvapivě objevil i záchvěv lyriky: „

Minul jsem poldy V RANNÍ ROSE!

“. Pánové si to užívali!

V roce 2005 bylo natočeno převážně autorské studiové CD ***Dueling Fingers*** banjistů Luboše Maliny (DT) a Martina Fridricha (Cop). Vzácné setkání muzikantů z obou kapel umožnilo připomenout alespoň dvě skladby naživo!

Záchrannou misi

(Rescue Mission) od Krise Krisstofersona o tom, jak demoralizované pozemní vojsko (Leicht)

na ostrově pluje zachránit válečné námořnictvo, stejně demoralizované (Křesťan). V instrumentálce

Banjo Bus

se zase blýskli banjovou parádou autor Martin Fridrich a Luboš Malina. Postupné propojování muzikantů obou kapel pokračovalo v přízračné irské instrumentálce

May Morning Dew

s bratry Malinovými, na irské píšťaly (Luboš) a housle (Pepa), až se ve finále na podiu Cop propletl s Druhou trávou kompletně. Zdvojené nástroje jako před třiceti lety! Koncert vygradoval ve velkém stylu písní

Moonlight Midnight

od již zmiňovaného Petera Rowana z diskografie Copu i Druhé trávy (ta ji v pomalejší

verzi natočila přímo s autorem). Opět duet Leicht – Křesťan, mohutný orchestr podporován šlapající rytmikou Davida Landštofa, muzikanti předávající si sóla, potlesk na otevřené scéně, nádhera! Po dlouhém děkovacím aplausu už přišel závěr a s ním poděkování obou frontmanů za výbornou atmosféru i za to, že do Stodůlek „Quidouli“ trefili, přání do nového roku a společné loučení v rytmu copáckého *Tennessee Waltz*.

Koncert, na který se nezapomíná. Radost na podiu i v hledišti. Vám, kteří jste jej v Praze, či jiném městě navštívili, jsem snad atmosféru trochu připomněla. A vy ostatní, třeba byste mohli mít štěstí na některém z letních festivalů. Pokud dramaturg má v plánu pozvat obě kapely, doporučuji i jejich společné finále!

PS: Znáte to. Posloucháte CD, na které jste se těšili, a ještě než se dotočí, víte, že si jej okamžitě přehrajete znovu. Tak proč si nezopakovat koncert? Fotografka Renata si dala repete druhý den v Chabařovicích a já o 10 dní později, ve vyprodané noblesní Měšťanské besedě v Plzni!

Dárek s modrou mašlí

Napsal uživatel Džexna
Úterý, 05 Leden 2010 20:40

Fotogalerie z koncertů v Praze a Chabařovicích jsou k vidění [zde](#)

Foto: Renáta Králová